

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

29/5/2007
ΑΝΟΙΞΗ 2007
ΤΕΥΧΟΣ 004
ΤΙΜΗ 0.01 €

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ»

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Η εφημερίδα μας έλαβε και δημοσιεύει την παρακάτω επιστολή από τον συμπατριώτη μας Κωνσταντίνο Κατζέλη, αντ' άλλων. Μια επιστολή που μας δίνει δύναμη να συνεχίσουμε, κουράγιο στον αγώνα μας να κρατήσουμε παραδόσεις, ήθη και έθιμα ζωντανά, μα προπαντός να μεταλαμπαδεύσουμε στην νέα γενιά του Λεονταρίου αγάπη για τον τόπο μας, που θα έρθει και μέσα από την γνώση για τις ρίζες του. Αν και τελευταία - πιστεύουμε και πάντα - ο ανθός του Λεονταρίου εντυπωσίασε.

Αγαπητοί μου,

Χειροκροτώ και σας συγχαίρω για την πρωτοβουλία σας να εκδώσετε αυτή την θαυμάσια εφημερίδα "ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ" και σας παρακαλώ, σε ότι με αφορά, επιθυμώ να σας διαβεβαιώσω, ότι θα είμαι στο πλευρό σας για οτιδήποτε χρήσιμο και ωφέλιμο μπορώ να προσφέρω.

Ήταν πράγματι ένα όνειρο και σ' αυτό το όνειρο δεν χρειάζοταν και δεν χρειάζεται μόνον κόπος και προσπάθεια. Χρειάζεται, κυρίως και προπαντός μεράκι, όπως πολύ εύστοχα παρατηρείτε στην πρώτη της έκδοση. Μεράκι και αγάπη για το όμορφο χωριό μας, για την ιστορία του, για την εξέλιξη του στην διάρκεια του χρόνου καθώς και για τους ρόλους, τους οποίους διαδραμάτισε στις διάφορες φάσεις και της ιστορίας του και της πατρίδας μας.

Το έργο σας δεν είναι εύκολο. Καλείσθε να καλύψετε ένα μεγάλο κενό μνήμης και συνέχειας. Καλείσθε να διατηρήσετε μνήμες και παραδόσεις. Γιατί είναι ανάγκη, δικαίωμα, αλλά και υποχρέωση του καθένα μας να γνωρίζει τις ρίζες του. Οι παλιές φωτογραφίες, αναφέρω ένα απλό παράδειγμα, είναι και αυτές μια πολύ σημαντική πηγή πληροφοριών και η αξία τους είναι ανεκτίμητη. Οι φωτογραφίες, τώρα και πάντα, κουβαλούσαν και κουβαλούν Ιστορία, Παραδόσεις, Ήθη και Έθιμα, αναμνήσεις και δένουν βεβαίως με τον πιο αρμονικό τρόπο το Χθες με το Σήμερα, αλλά και με το Αύριο. Κοιτάμε το Χθές, αντλώντας εμπειρίες και δύναμη για να προχωρήσουμε και να χτίσουμε με σταθερά βήματα το Αύριο.

Στηρίζω με πάθος αυτήν την πρωτοβουλία σας και στέκομαι αρωγός στο έργο όλων, όσων παλεύετε για την διάσωση, εθίμων, παραδόσεων, αρχών και αξιών.

Και μην ξεχνάτε ποτέ, ότι η διάσωση, αλλά ταυτόχρονα και η διάδοση των παραδόσεων μας, είναι πέραν των άλλων σημαντικών και σπουδαίων ωφελημάτων και μια μορφή αντίστασης απέναντι στην αλλοτρίωση των πολιτικών μας αξιών.

Τελειώνοντας για μια ακόμη φορά, επιθυμώ να σας διαβεβαιώσω, ότι η πρωτοβουλία σας, από την πλευρά μου, έχει την ένθερμη και από καρδιάς στήριξη.

Κωνσταντίνος Ι. Κατζέλης
Μάιος 2007

ΕΙΣΤΕ Ο ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2007 ΣΤΟ ΧΑΡΜΑΤΙ

Την πρωταμαγιά, με πρωτοβουλία της νεολαίας μας, του πιο ζωντανού στοιχείου του χωριού μας, γιορτάστηκε η πρωτομαγιά στην «βρύση», στο ΧΑΡΜΑΤΙ. Μέρρες πριν την Πρωτομαγιά οι νεολαίοι με αφίσες που είχαν αναρτήσει σε όλα τα καφενεία του χωριού μας καλούσαν να συνηγορήσουμε την πρωτομαγιά μαζί τους, στο χώρο της βρύσης. Μας υπόσχονταν, κρασί, μεζέ, χορό και προπαντός κέφι. Ο χώρος από τις προηγούμενες μέρες άλλαξε όψη, λουλούδια φυτεύθηκαν, ασπρίστηκε, καθαρίστηκε και γενικότερα καλλωπίστηκε με την βοήθεια του Δήμου. Αλλά πραγματικά μεταμορφώθηκε και έγινε αγνώριστος την ημέρα της πρωτομαγιάς. Δυο καλάθια με αγριολούλουντα μας υποδέχονταν στην είσοδο, κουρελούδες είχαν στρωθεί παντού στα πεζούλια, καζάνια, σιδεροστιές και κοπάνια θύμιζαν τα παλιά τα χρόνια που οι κασκαβελαίες γυναίκες έπλεναν στην βρύση. Τραπεζία, καρέκλες, ψυγεία γεμάτα αναψυκτικά και κρασί, ψησταριές και μουσική μας περίμεναν για να διασκεδάσουμε. Δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στον διασκεδαστή της πιτσιρικαριάς που θα κατέφθανε, το γαιδουράκι του κυρ-Σταύρου, το τελευταίο που απόμεινε στο χωριό μας, στολισμένο και αυτό υπομονετικά μας περίμενε.

Οι φίλες και φίλοι δεν άργησαν να φανούν, η πλατεία της βρύσης δεν χώραγε, η νεολαία ακούραστη έσπρωσε και άλλα τραπέζια. Το ψητό άρχισε να αχνίζει και μοιράστηκε σε όλους, μαζί και πίτες που είχαν ετοιμάσει οι γυναίκες. Το κρασί άρχισε να ρέει, η μουσική να γαργαλάει τα αυτιά μας και έτσι το γλέντι άναψε. Τον χορό άνοιξε ο ιερέας του χωριού μας, ο τόσο αγαπητός σε όλους μας Παπα-Γιάννης, για να τον συνεχίσει ο δήμαρχος μας κ. Κουρούνης και βέβαια να τον συνεχίσουν μέχρι αργά το απόγευμα οι νεολαίοι μας. Την παράσταση έκλεψε το γαιδουράκι, οι πιτσιρίκοι ανέβηκαν όλοι στην ράχη του, έκαναν βόλτα, το πε-

ριεργάστηκαν, το χάιδεψαν, πραγματικά το χάρηκαν και αυτό υπομονετικό τους έκανε όλα τα χατήρια. Χορηγοί της εκδήλωσης ήταν οι Ευάγγελος Πανταζής και Ζαχαρίας Αθανάσιος με κρασί, η ΚΟΚΑ-ΚΟΛΑ (Ιωάννης Χατζής) με αναψυκτικά, ο RADIO TOLYS στα ηχητικά, και οι καταστηματάρχες του χωριού μας: Αθανάσιος Γεωργίου (ΦΟΥΡΝΟΣ), Δημήτριος Βρακάς (ΣΟΥΒΛΑΚΙΑ), Αναστάσιος Φουντάς (ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ-TABEPNA), Γεώργιος Χρήστου (ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ) και Βασίλειος Ζωγράφου (ΦΟΥΡΝΟΣ).

Η νεολαία μας εξέπληξε, μας έδωσε όμως και ένα μάθημα, ότι όλοι μαζί μπορούμε να καταφέρουμε τα πάντα. Τα ΧΑΡΜΑΤΙΑ 2007 είναι πια γεγονός. Μπράβο σας παιδιά!!!!!! Πάντα τέτοια, και του χρόνου, «πρώτα ο Θεός», να μας ξανακαλέσετε. Εσείς είστε το μέλλον, μας κάνετε περήφανους.

Νικόλαος Ι. Δημητρίου

Φωτορεπορτάζ στη σελίδα 3

Αναδημοσίευσης από τα ΒΟΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ, Φύλλο 3051, 30-5-2007

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ ΖΗΤΟΥΝ:

ΝΑ ΑΝΑΣΤΗΛΩΘΕΙ ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΙΩΝ

ΕΠΙΣΗΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΕΠΙΣΚΕΨΙΜΟ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΩΝ ΘΕΣΠΙΩΝ

Μας εξέπληξαν ευχάριστα οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Λεονταρίου Θεσπιών με την πρωτοβουλία τους να ανακινήσουν ένα θέμα που τόσο ενδιαφέρει την τοπική κοινωνία του Λεονταρίου Θεσπιών.

Συγκεκριμένα οι μαθητές στις 14-5-2007, με τους δασκάλους τους επισκέφθηκαν το ταφικό μνημείο των Θεσπιέων, που σκοτώθηκαν το 424 π.χ. στο Δήλιο, δηλαδή ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ, από το ΛΕΟΝΤΑΡΙ του οποίου πήρε το όνομα το χωριό τους.

Εκεί αφού πρώτα τους έγινε λεπτομερής διήγηση των γεγονότων που έλαβαν χώρα στην μάχη του 424 π.χ. και τους δόθηκε το σκαρίφημα με την ανασκαφή που είχε κάνει το 1882 ο Σταματάκης στο ταφικό μνημείο-πολυάνδριο, οι μαθητές άγγιξαν το βάθρο που ήταν στημένο το λεοντάρι του πολυανδρίου, τιμής ένεκεν στους αρχαίους Θεσπιείς -94 τον αριθμό- που έπεσαν στο Δήλιο (σημερινό Δήλεσι) το 424 π.χ. και στο οποίο λεοντάρι, οφείλει το όνομα το χωριό τους Λεοντάρι, γεγονός που δείχνει πόσο σημαντικός θεωρείται ο χώρος από την τοπική κοινωνία. Επίσης στο χώρο του πολυανδρίου στήθηκε υπαίθρια φωτογραφική έκθεση με τα κτερίσματα και το λιοντάρι, που βρέθηκαν από τις διάφορες ανασκαφές που έχουν γίνει στο χώρο και φυλάσσονται στο Μουσείο των Θηβών.

Όμως διαπίστωσαν και το κακό χάλι στο οποίο βρίσκεται ότι έχει απομείνει από αυτόν τον τόσο σπουδαίο για την ιστορία της πατρίδας μας αλλά και της τοπικής μας κοινωνίας αρχαιολογικό χώρο. Το σημαντικότερο δε είναι ότι περισυνέλεξαν από τον γύρω χώρο κομμάτια από αγγεία-κτερίσματα (όστρακα), τα οποία μαζί με την επιστολή που δημοσιεύουμε παρέδωσαν στο τοπικό έφορο αρχαιοτήτων κ. Βασίλειο Αραβαντινό, ζητώντας το αυτονόητο. **Να αναστηλωθεί και γίνει επι-**

σκέψιμο το ταφικό μνημείο.

Μπράβο στα παιδιά, μπράβο στους δασκάλους τους, Κατερίνα Σολωμού, Ευστάθιο Ξαφάκο και Αλεξάνδρα Κολιού. Επίσης πολλά ευχαριστώ στον γονέα κ. Φροσυνό Ιωάννη για την βοήθεια που πρόσφερε ώστε να πραγματοποιηθεί η επίσκεψις.

Από τον κ. Αραβαντινό, έναν άνθρωπο με περισσή ευαισθησία περιμένουμε να κάνει το αυτονόητο. Ας μην πληγώσουμε την ευαισθησία των παιδιών μας. Πολύ γρήγορα θα χαρούμε να δούμε το λεοντάρι από το πολυάνδριον που φυλάσσεται στο Μουσείο των Θηβών, να επιστρέψει στην θέση του. Γιατί όχι, το ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΙΩΝ μαζί με το ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΩΝ ΘΕΣΠΙΩΝ, το οποίο πρέπει άμεσα να γίνει επισκέψιμο, μπορούν κάλλιστα να αποτελέσουν μια θανμάσια εκδρομή για όλα τα σχολεία του Νομού μας αλλά και άλλων επισκεπτών. Η ανάπτυξη του τόπου μας μπορεί και πρέπει να περάσει και μέσα από τον πολιτισμό μας.

Νικόλαος Λεονταρίτης,
23/05/2007.

Συνέχεια στη σελίδα 2

Οι γυναίκες του Λεονταρίου δίνουν πάντα το παρόν όπου χρειαστεί.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΔΕΠΑΣΤΑ

Στις 3 Μαΐου 2007 έφυγε από κοντά μας η αγαπητή φίλη και συμμαθήτριά Κατερίνα Γεωργίου. Το ξόδι της έγινε από το Α΄ Νεκροταφείο. Όλοι εμείς φίλοι, συγγενείς και συχωριανοί που την συνοδεύσαμε στην τελευταία της κατοικία, αισθανθήκαμε ότι γίναμε φτωχότεροι. Θα μας λείψει η παρουσία σου Κατερίνα, θα σε ψάχνουμε κάθε φορά που θα ανεβαίνουμε στην πλατεία και θα αντικριζουμε το πατρικό σου. Αγαπούσες το χωριό μας και το έδειχνες. Αλλά και στην Αθήνα που έζησες και δούλεψες, πρόσφερες πολλά , ιδιαίτερα στο Λύκειο που πέρασες τα τελευταία είκοσι χρόνια της ζωής. Μια προσφορά που αποτυπώθηκε στο αποχαιρετιστήριο λόγο που εκφωνήθηκε και που εδώ φιλοξενούμε, στην εξόδιο ακολουθία σου.

Μας φαίνεται απίστευτο, Κατερίνα, είκοσι τόσα χρόνια συνύπαρξης, συνεργασίας και συμπροσφοράς στο 3ο Λύκειο, το σχολείο της ζωής σου να γίνονται σήμερα μια πικρή στιγμή. Κι όμως είναι αλήθεια ότι δεν θα ξανακούσουμε τη γελαστή σου καλημέρα τα πρωινά που έρχονται.

Μες τον ροδαμούς της ώριμης άνοιξης, μες στον Μαγιού τα ρόδα, διάβηκες το κατώφλι της τραγικής ανθρώπινης οφειλής, της νόμιμης μοίρας, για να ησυχάσεις στον νήδυμο ύπνο, όπου δε χωράει η αρωσσία, ο πόνος και η οδύνη.

Κι ήρθαμε για το κατενύδιο οι μαθητές σου, οι φίλοι και οι συνεργάτες σου, να σε ξεπροβοδίσουμε σ' αυτό το ταξίδι που όλων μας μέλλεται και όλους μας καρτερεί, αποδέκτες και γνωστές του αρχαιότερου χρησμού του τέλους.

Σε χαιρετούν οι μαθητές σου που θα σε θυμούνται πάντα, οι φίλοι, οι συνεργάτες του πριν και του τώρα, συνεργάτες στον όμορφο αγώνα της εκπαίδευσης που ν-πηρέτησες φιλότιμα, προσφέροντας τη γνώση σου, την ανθρωπιά και την συγκατάβαση.

Σε χαιρετούμε, Κατερίνα, δεν σε αποχαιρετούμε, γιατί πιστεύουμε πως δεν χωρίζονται οι άνθρωποι που συμβίωσαν.

Η απουσία τους μετουσιώνεται σε διαρκή παρουσία, η μνήμη τους παραμένει ζωντανή, αγαθή και ανεξίτηλη. Το θάνατό τους ευφημούμε ως αποδημία, μετάσταση, φυγή, ταξίδι, για να ανταμώνουμε νοερά και εσαεί να συνυπάρχουμε στη μεγάλη περιπέτεια της ζωής, που ο θάνατος παντού την καρτερεί και την σημαδεύει. Στα σπία, στις φαμελιές, στις παρέες, στους χώρους δουλειάς που οραφανίζουν.

Στο πρόσωπο των παιδιών σου θα σε καλημερίζουμε.

Δια χειρός Μαρίας, Κατερίνα.

Καλό Ταξίδι.

Αιωνία σου η μνήμη Κατερίνα.

Σ.Κ.

ΚΑΣΚΑΒΕΛΙΩΤΙΚΑ

ΚΟΥΛΟΥΜΑ

Είλικρινά στεναχωρηθήκαμε πολύ που δεν έγιναν τα Κούλουμα. Είχαν γίνει πλέον παράδοση, τα περιμέναμε όλοι και όχι μόνο εμείς αλλά και όλοι οι δημότες του Δήμου Θεσπιών. Δεν θα αποδώσουμε ευθύνες, ένα θα πούμε: γυναίκες!!!!!! Αυτό να μην ξανασυμβεί.

ΒΛΑΧΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ (ΒΑΓΙΑ)

Βρεθήκαμε στο έθιμο του Βλάχικου Γάμου-ΤΟ ΦΛΑΜΠΟΥΡΟ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ, στα Βάγια. Καμαρώναμε το γέρο-Ζήση(Ιωάννη Χατζήνα) αλλά στα αυτιά μας ερχόταν μια φωνή που έμοιαζε γνώριμη. Ψάξαμε να δούμε από πού έρχεται. Διαπιστώσαμε πως ήταν της Λεονταρίτισσας Ευαγγελίας Ν. Γρύλλια, που σαν εκφωνήτρια στον Γάμο, δάνεισε την φωνή της στα δρώμενα. Ας μην το κρύψουμε, σταθήκαμε και την καμαρώσαμε, εκεί ψηλά που ήταν και έκανε πιο δικιά μας την γιορτή.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Π. ΚΟΛΛΙΑΣ

Στις 2/12/2006 , στην Φειδιππίδου αριθ. 6, στο χώρο που έγραφε τα σπουδαία βιβλία του για τους Αρβανίτες ο Αριστείδης Π. Κόλλιας, έγινε το φιλολογικό του μνημόσυνο. Το μνημόσυνο επιμελήθηκε ο Αρβανίτικος Σύνδεσμος της Ελλάδος, η σύζυγός του Νάνσυ Κόλλια και τα δύο του παιδιά. Ο Αριστείδης Π. Κόλλιας, που κατήγετο από το χωριό μας, είχε συγγράφει πλήθος βιβλίων και μελετών για τους αρβανίτες: 1. Αρβανίτες και η καταγωγή των Ελλήνων(10 εκδόσεις), 2.Ηγλώσσα των Θεών, 3.Πελασγικός Δίας και Ινδοευρωπαϊκή πλάνη, 4.Προκίρρυξη του Αρβανίτικου Συνδέσμου, 5.Στην παγίδα των Σέρβων, 6.Αρχείο Αρβανίτικων μελετών, 7.Γάμος και γαμήλια Σύμβολα στη Σαλαμίνα, 8.Το περιοδικό APBANON, 9.Το περιοδικό Μπέσα κ.λ.π. Το παρών στην εκδήλωση έδωσε και ο Θεσπιεύς ποιητής Αντώνης Δημητρίου που αφιέρωσε και το παρακάτω ποίημα στον Αρβανίτη Νομικό Αριστείδη Κόλλια, « ...Και πάντα στόχος δυνατός το όμορφο Λιοντάρι/ με την μεγάλη προκοπή και την περίσσεια χάρη./ Αυτό που σου αεφταξε φτερά στο πνεύμα να πετάξεις/ και τα βιβλία Αρβανιτών με επιμονή να φτιάξεις...». Πηγή: Θεσπιές, Άλλοτε και τώρα. Φύλλο 39, Μάρτιος 2007.

ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ

Φέτος για πρώτη φορά με πρωτοβουλία του συμπατριώτη μας Δημήτριου Α. Κιούση, υπαλλήλου της Ολυμπιακής Αεροπορίας, ήρθε στο χωριό μας το ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ από τα Ιεροσόλυμα. Έτσι όχι μόνο μοιράστηκε το βράδυ της Ανάστασης αλλά πολλοί άναψαν και την φωτιά για να ψήσουν το αρνί με αυτό. Αγαπητέ Μίμη σε ευχαριστούμε και σου ευχόμαστε και του χρόνου και κάθε χρόνο να μας φέρνεις το ΑΓΙΟΝ ΦΩΣ.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΛΤΕΚΟΚάτι που ξεκίνησε πέρσι συνεχίστηκε και φέτος, αυτή την φορά με πρωτοβουλία του Αγροτικού μας Συνεταιρισμού. Όπως πέρσι έτσι και φέτος μετά την Θεία Λειτουργία που έγινε στις 19 Μαΐου 2007, ημέρα Σάββατο στον ξωκλήσι του Αγίου Νικολάου-Μπελτέκο ακολούθησε υπαίθρια τράπεζα με εδέσματα που προσέφερε ο Α.Σ.. Δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στην από καρδιάς περιποίηση προς τους φιλέοργτους πανηγυριώτες, της προέδρου του Α.Σ. κ. Αναστασίας Γρύλλια-Τοπάλογλου, στην χαρά που ήταν ζωγραφισμένη στο πρόσωπό της αλλά και στο βαθιά εγκάρδιο χαμόγελό της για τα τεκταινόμενα. Μπράβο και του χρόνου. Καλό θα ήταν κάτι ανάλογο να γίνεται σε όλα τα ξωκλήσια μας.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ

Επιτέλους, μετά από τέσσερα χρόνια το περίπτερο του Μαρίνη μετακινείται. Η πλατεία ολοκληρώθηκε. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι το περίπτερο θα μπει σε άλλη θέση που θα εξυπηρετεί όλους μας. Κάτι ακούσαμε για την ΣΤΑΣΗ, θέση πολύ καλή. Ίδωμεν.

ΠΛΑΤΕΙΑ-ΤΕΝΤΕΣ

Η πλατεία δεν ανήκει σε κανένα, δεν είναι τοιφλία κανενός, και σίγουρα δεν ανήκει στους αγαπητούς καταστηματαρχες μας που μέρα-νύχτα μας περιτοιούνται και μας φιλοξενούν στα ωραία μαγαζιά τους. Αν θέλουμε ΤΕΝΤΕΣ στην πλατεία, τότε αυτό πρέπει να γίνει με σεβασμό σε νόμους και κανόνες. Χώρος υπάρχει για όλους, αρκεί να υπάρχει καλή θέληση και προπαντός σεβασμός. Περιμένουμε από τον Δήμο μας να βάλει τάξη και

Η πληροφορία , την οποίαν έχουμε περί επικείμενης ιδρύσεως συλλόγου μορφωτικού εν Λεονταρίω μετά βιβλιοθήκης και αιθούσης αναγνωστηρίου και διαλέξεων , ενέληπσεν ημάς χαράς ανεκλαλήτου. Δια των διαλέξεων , αι οποίοι θα γίνονται από τούς πολλούς , αλλά και διακεκριμένους συγχωριανούς των επιστήμονας , ως και συλλογών βιβλίων προσιτών εις πάντας τους κατοίκους, είμεθα βέβαιοι ότι θα συμπληρωθούν αι εις τās γνώσεις των ελλείψεις, θα ικανοποιηθούν αι επαγγελματικά περιέργειαι και θα αισθανθούν πνευματικήν απόλαυσιν.

Ταύτα ομού με το σχολείον θα αποτελέσουν τās βάσεις της λαϊκής εκπαιδεύσεως.

Ελπίζομεν την προσπάθειαν αυτήν των Λεονταριτών να ενισχύσουν ηθικώς αλλά και οικονομικώς οι εν Αμερική συγχωριανοί των.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ, 8-1-1956

ΓΑΜΟΣ

Ο κ. Ανδρέας Κοντοπαντελής, εξ Αθηνών και η εκ Λεονταρίου Γεωργία Ηλία Πανταζή, ετέλεσαν τους γάμους των.

Θερμώς Συγχαίρω.

ΒΑΣ. ΔΡΙΜΟΥΣΗΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ, 26-12-1960

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΦΥΣΙΚΩΝ Κος Π. ΣΠΥΡΟΥ

Η κοινωνία της τε πόλεως των Θηβών και των Βαγίων ,ένθα ο καθηγητής κ. Σπύρου παρέχει υπο την ιδιότητα ταύτην τας υπηρεσίας αυτού, δικαίως περιβάλλει τούτον με στοργήν. Προσβλέπει η κοινωνία μας με σεβασμόν, εις το ευγενές έργον του , με ευγνωμοσύνην προς τους πολλούς κόπους του. Ο κ. Σπύρου συνδυάζει αρτιότητα γνώσεων με αδιάβλητον βίον και ανεπιληπτον τρόπον ζωής , από της πρώτης δε εμφανίσεως του πρό των μαθητών , έσχυψε με ενδιαφέρον και στοργήν εις το έργον του ,εσκόρπισε την πλουσίαν προς τās μαθητάς του αγάπην, η οποία πλημμυρίζει την καρδίαν του , ησθάνθη τās ανησυχίας , τās αγωνίας , τα αισθήματα της χαράς και του πόνου, τα οποία εναλλάσσονται εις την ψυχήν του. Τον βλέπομεν χαρούμενον , όταν οι μαθηταί το προοδεύουν ,σκεπτικόν όταν ούτοι δεν ανταποκρίνονται όσον πρέπει εις τας προσπάθειάς του , θλιμμένον δε και μελαγχολικόν, όταν οι μαθηταί εκτρέθωνται του σκοπού των. Εύγε εις τον καλόν και ευσυνειδήτην εκπαιδευτικόν!

Ν.Ι.Δ.

Γράφουν οι: **κασκαβελαίος και αταίριαστος**

μην ξεχνά ότι όπου δεν πύπτει λόγος πύπτει νόμος.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ

Μετά την πλατεία σειρά έχει η παιδική χαρά, δεν θα κουραστούμε να το λέμε και να το θυμίζουμε. Το καλοκαίρι μπήκε και τα παιδιά μας άρχισαν να μαζεύονται και να παίζουν στην παιδική χαρά, που θέλει μια μικρή συντήρηση. Αναμένωμεν.

ΧΑΡΜΑΤΙ-ΧΑΡΜΑΤΙΑ

Δεν μπορούμε να μην επισημάνουμε το εγκάρδιο χαμόγελο που ήταν ζωγραφισμένο στο πρόσωπό του καθ' όλη την διάρκεια της γιορτής, γιατί ένοιωθε δικαιωμένος και ήταν χαρούμενος. Το ποιος ήταν, είναι εύλογο να το καταλάβουμε όλοι μας.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ

Ιωάννης Θ. Κόλλιας50 Ευρώ

Χαρίτος Β. Πετρούλιας50 Ευρώ

Ιωάννης Κ. Μήτρου(Μανρομμάτι)30 Ευρώ

Θεόδωρος Ι. Δημητρίου50 Ευρώ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΑΣ ΨΑΧΝΕΤΕ

•ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ μπορείτε να το ζητάτε και να το παίρνετε ΔΩΡΕΑΝ στο ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΟΠΑΠ του Γεώργιου ΑΓΓΕΛΟΥ.

•Επίσης αποστέλλεται άμεσα ηλεκτρονικά, αρκεί να μας το ζητήσετε στην ηλεκτρονική μας διεύθυνση: kaskaveli1@yahoo.gr και ταχυδρομικά αρκεί να μας γνωρίσετε την ταχυδρομική σας διεύθυνση.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η μητέρα, ο σύζυγος, τα παιδιά και τα αδέρφια, της **Κατερίνας ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΔΕΠΑΣΤΑ**, εκφράζουμε τις πιο θερμές ευχαριστίες μας και την βαθύτατη συγκίνησή μας, σε όλους τους συγχωριανούς, συγγενείς και φίλους μας, για την συμπαράστασή σας και την συμμετοχή σας, στο βαθύτατο πένθος μας, για την απώλεια της κόρης, συζύγου, μητέρας και αδελφής μας, της πολυαγαπημένης μας **Κατερίνας**.

ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ 004,

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2007

Ημέρα κυκλοφορίας: 29-05-2007

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ

ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΠΙΩΝ- ΤΙΜΗ 0,01 ΕΥΡΩ

ΙΔΡΥΤΗΣ – ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΑΣΤΙΚΗ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

«ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ»

ΕΔΡΑ: Καλλιστράτους 54, ΤΚ. 15771, Ζωγράφου,

τηλ. 210 7754441, 22620 65797, 6974191736.

Email: kaskaveli1@yahoo.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ : Νικόλαος Ι. Δημητρίου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Πανταζής Ιωάννης.

Σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν οι: Δημητρίου

Νικόλαος τ.Ι, Δημητρίου Θεόδωρος τ. Ιωαν. ,

Φροσυνός Ιωάννης τ. Ηλία, Κόλλια Σωτηρία,

Λιούση Ελένη, Κόλλια Κυριακή, Λάμπρου

Ιωάννης και ο δάσκαλος Ξαφάκος Ευστάθιος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:

Ν. Γ. Παπαδόπουλος

Ε. Γιάνναρη 5, τηλ. 210 3468268, Fax 210 3467155

Πολύτιμη ήταν η βοήθεια που πρόσφεραν,

γιαυτό και τους ευχαριστούμε οι:

Ο ιερέας του χωριού μας Παπαγιάννης Αθανασίου, ο Γεώργιος Βρακάς τ. Δημ., η διευθύντρια

του σχολείου μας κ. Σολωμού Αικατερίνη, η νη-

πιαγωγός μας κ. Κολιού Αλεξάνδρα, η Μακρή

Βάσω, ο Δημητρίου Χαράλαμπος τ.Σωτ. ,

και οι μαθητές του σχολείου μας.

ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ, 19-9-1955 ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΝ

(Του ανταποκριτού μας) .

Το Κοινοτικόν Συμβούλιον Λεονταρίου , τη εισηγγήσει του λαοφιλοῦς προέδρου αυτού κ. Δ.Βυλλιώτη, απεφάσισε την δημιουργίαν δικτύου υ-δρεύσεως δαπάναις της Κοινότητος και της προσωπικής εργασίας των κατοίκων. Επίσης επίκειται η κατασκευή γεφυριδίων εις κοινοτικές ο-δούς. Απεφασίσθη και θέλει πραγματοποιηθή η διάνοιξις και διεύρυνσις κοινοτικών εντός του χωριού δρόμων προς ευχερεστέραν κυκλοφορίαν των τροχοφόρων. Ωσαύτως λίαν συντόμως θέλουσι διανοιγή και διευ-ρυνθή αγροτικοί δρόμοι, πλείστοι των οποίων θα δενδροφυτευθούν δι' ο-πωροφόρων και καλλωπιστικών δένδρων , ως και οι εντός του χωριού χώροι και η πλατεία. Ταύτα , ως και η αποπεράτωσις του Κοινοτικού κα-τοπήματος Λεονταρίου , αποτελούν το κύριον μέλημα του Κοινοτικού Συμβουλίου κατά το τρέχον οικονομικόν έτος.

Είμεθα βέβαιοι ότι υπό τον νέον φιλοπρόδοον κοινotάρχην μας , το χω-ριόν μας θα ιδη ημέρας λαμπράς.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ, 27-11-1955

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Είμαι υποχρεωμένος να απευθύνω διά της αγαπητής μας «Φωνής των Θηβών» του μοναδικού δημοσιογραφικού οργάνου του τόπου μας , και ευρύτατα κυκλοφορούντος εν τη επαρχία Θηβών ως και απανταχού της Οικουμένης τās ευχαριστίας μου προς τήν Αγροφυλακήν Θηβών , η ο-ποία δια των ευσυννειδητών και δραστηρίων οργάνων αυτής κατώρθω-σε να ανεύρη τον απολεσθέντα ημίονον μου, τον οποίον είχαν απολέσει από πολλών ημερών και τον οποίον ουδαμού ανεύρισκα , παρὰ τās προ-σπαθείας μου. Διακηρύττω ότι ούτω μοί παρασχέθη και μία ακόμη από-δειξις ότι η αγροφυλακή επιτελεί το χρέος της έναντι των αγροτών ποι-κιλοτρόπως.

Ο ευχαριστών

ΑΠΟΣΤ. Κ. ΚΟΛΛΙΑΣ

Εκ Λεονταρίου

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ, 2-10-1955

ΘΗΒΑΪΚΑ

ΓΝΩΜΑΙ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Εύγε εις το Λεοντάριον

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ ΘΕΣΣΠΙΩΝ ΖΗΤΟΥΝ:
ΝΑ ΑΝΑΣΤΗΛΩΘΕΙ ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΙΩΝ
ΕΠΙΣΗΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΕΠΙΣΚΕΨΙΜΟ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΩΝ ΘΕΣΠΙΩΝ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ: Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟ Δ/ΝΤΗ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΘΗΒΩΝ
ΚΟΙΝ: ΦΟΡΕΙΣ

Εμείς οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Λεονταρίου, αφού επισκεφθήκαμε το ταφικό μνημείο των Θεσπιών στις 14-5-2007, με ξεναγό τον εκδότη της τοπικής μας εφημερίδας «ΤΟ ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ», θέλουμε να σας ζητήσουμε να μεριμνήσετε για τη διατήρηση του σημαντικού αυτού μνημείου. Η διατήρηση του τελευταίου είναι επιβεβλημένη, διότι απώτερος σκοπός μας είναι η αναστύλωσή του, ώστε κάποια στιγμή να γίνει επισκέψιμο. Πιστεύουμε ότι το θέμα είναι σημαντικό, διότι αφορά την πολιτιστική μας κληρονομιά.

Θεμιτό είναι να αναφερθεί ότι το χωριό «Λεοντάρι» οφείλει το όνομά του στο γεγονός της εύρεσης ενός αγάλματος, σχήματος λιονταριού. Το συγκεκριμένο άγαλμα (λιοντάρι) βρισκόταν επί του ταφικού μνημείου, το οποίο επισκεφθήκαμε, και σήμερα εκτίθεται στο μουσείο των Θηβών (σώζεται ο κορμός του λιονταριού).

Μαζί με την παρούσα επιστολή σας παραδίδουμε και τα αρχαία όστρακα που συλλέξαμε από την επιφάνεια του πολυανδρίου.

Με σεβασμό και εκτίμηση
οι μαθητές

Φουντά Ευαγγελία, Φουντάς Ανδρέας, Νικολάου Μαρίνα, Άλλα Άννα, Φουντάς Ανδρέας, Φροσυνός Ηλίας, Νικολάου Κωνσταντίνος, Κόλλια Νικολέτα, Γρύλλιας Χαράλαμπος, Μηνάς Σωτήριος, Μπότσης Γεώργιος, Μπότσης Κωνσταντίνος, Τοπτσίου Βασίλειος, Τζίνη Ραφαέλα, Βρακά Κωνσταντίνα, Γρύλλια Μαρία, ΚιούσηΕυθυμία, Δημητρίου Ιωάννης, Κιούση Αποστολία, Κιούση Χριστίνα, Γρύλλια Μαρία.

Οι Δάσκαλοι
Σολωμού Αικατερίνη, Ξαφάκος Ευστάθιος,Κολλιού Αλεξάνδρα
Λεοντάρι, 21-05-2007

Η απάντηση του κ. Αραβαντινού:

Θήβα 29/05/2007

«Σε απάντηση της με αρ. πρωτ. 3210/29-5-2007 επιστολής σας προς την υπηρεσία μας, με την οποία μας γνωστοποιείτε την πρόσφατη επίσκεψή σας στο ταφικό μνημείο των Θεσπιών, θα θέλαμε καταρχήν να σας συγχαρούμε για τον εκπαιδευτικό χαρακτήρα της και για την παράδοση στο Μουσείο Θηβών των οστράκων που περισυλλέχθηκαν.

Επιπλέον, θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι η υπηρεσία μας έχει ήδη ξεκινήσει προσπάθειες για την προστασία του χώρου, ζητώντας από τον ιδιοκτήτη του αγροτεμαχίου, εντός του οποίου βρίσκεται το «Πολυάνδριον», να περιορίσει την καλλιέργειά του σε απόσταση έως και 50 μ. από αυτό, με σκοπό να προχωρήσουμε κατόπιν στην απαλλοτρίωσή του, την ανάδειξή του και την επισκεψιμότητά του.

Από το μνημείο σήμερα διατηρείται το βάθρο (αναστηλωμένο το 1922 με αρχαίο υλικό), ενώ η ευρύτερη θέση έχει ανασκαφεί και δημοσιευτεί αναλυτικά από τον αρχαιολόγο Σκιλάρντι. Επίσης, ο αρχαιολόγος, Αντώνιος Κεραμόπουλος σε άρθρο του (ΑΕ 1920-22) «Πολεμισταί της εν Δηλῳ μάχης» αναφέρει, ότι ιδιοκτήτης γειτονικού χωραφίου ανατίναξε με δυναμίτιδα το λιοντάρι, που ήταν εκεί πεσμένο, αν και αρκετά φθαρμένο, για να εκδικηθεί τον ιδιοκτήτη του χωραφίου! Σήμερα στο Μουσείο Θηβών σώζονται σπαράγματα (τεμάχια) του λέοντος του Πολυανδρίου των Θεσπιών, που χρονολογείται το 424 π.Χ. Σας αποστέλλουμε φωτοτυπία του εν λόγω άρθρου».

Ο προϊστάμενος της Θ' ΕΠΚΑ
Βασίλειος Αραβαντινός

ΕΙΣΤΕ Ο ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ
ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ:

Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Στην δεκαετία του '40 στο χωριό μας την ημέρα της Αναλήψεως γινόταν ένα έθιμο. Ελεύθερες κοπέλες έπαιρναν έναν καθρέφτη και ένα κόκκινο ύφασμα και ξεκινούσαν το μεσημέρι αμίλητες και πήγαιναν σε ένα πηγάδι, συνήθως σ' ένα που βρισκόταν έξω από το χωριό. Εκεί κρατούσαν τον καθρέφτη και το ύφασμα πάνω από το πηγάδι, έτσι ώστε οι ακτίνες του ηλίου να χτυπούσαν πάνω στο καθρέφτη και να αντανακλούσαν πάνω στο νερό του πηγαδιού, γ' αυτό συνήθως πήγαιναν μεσημέρι ώστε οι ακτίνες του ηλίου να είναι κάθετα στο καθρέφτη. Λένε σύμφωνα με τη παράδοση, ότι εκείνη την ώρα περνούσαν οι ψυχές των νεκρών και επικοινωνούσαν με τους ζωντανούς μέσα από το καθρέφτη, κυρίως άτομα που είχαν πρόσφατα χαθεί.

Το έθιμο αυτό χάθηκε με το πέρασμα του χρόνου, δε ξέρουμε από πότε και πως ξεκίνησε, ίσως σχετιζόταν με την ημέρα της Αναλήψεως -όπως έγινε η Θεία Ανάληψη του Κυρίου μετά από τις 40 μέρες από την Ανάσταση του, δηλαδή έγινε το πέρασμα του Ιησού Χριστού από τη γη στους ουρανούς- πίστευαν ότι έτσι γίνεται το πέρασμα των ψυχών, των νεκρών, από το έναν κόσμο στον άλλον τη μέρα αυτή, μέσα από το υγρό στοιχείο, αφού η παράδοση ήθελε τους πρόσφατα κεκοιμημένους να περιπλανιούνται στα γνωστά τους μέρη για 40 μέρες μετά το Πάσχα.

Κούλα Κόλλια

Η βρύση, ο παντζάς, οι βαρέλες που φορτώνονταν στα γαιδουράκια και μετέφεραν το νερό, αυτό το θείο δώρο, την πηγή της ζωής σε κάθε σπίτι, οι βουτσέλες που σκεπασμένες με κουρελούδες στο χωράφι διατηρούσαν το νερό γάρ-γαρο και δροσερό, οι στάμνες που κλεισμένες με βασιλικό σε περίμεναν να σε ξεδιψάσουν στην εξώπορτα κάθε σπιτιού, αλλά και οι θρύλοι και οι παραδόσεις για νεράιδες και ξωτικά, που χόρευαν ανεμίζοντας τα μαντίλια τους, κάθε βράδυ στην βρύση μέχρι τα χαράματα, το καζάνι με το νερό να βράζει για το πλύσιμο των ρούχων, το κοπάνισμα των χοντρών, αλλά και έρωτες και πρώτα φιλιά εκεί κάτω στην βρύση, συναντήσεις, ανταμώνματα για να πάρεις νερό αλλά με λίγες κουβέντες γιατί σε περίμενε ο έργος και πολλές προσωπικές ιστορίες, τόσα πολλά και να κλείνονται όλα, να χωράνε σε μια λέξη: ΧΑΡΜΑΤΙ

βιβλία και περιοδικά που λάβαμε

•ΤΟ 9^ο ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΕΖΙΚΟΥ
(1885-2005, 120 χρόνια ενδόξου ιστορίας),
ΧΡΗΣΤΟΣ Π. ΚΟΣΣΙΩΡΗΣ,
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝ, ΑΘΗΝΑΙ 2006.

Το πόνημα του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Κοσσιώρη(Σύζυγο της Λεονταρίτισσας, Αναστασίας Γ. Βρακά), είναι μια εμπειριστατωμένη μελέτη για την ιστορία του ηρωικού 9ου Σ.Π. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ και την ένδοξο πολεμική του δράση. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε η αναφορά σε όλους τους νεκρούς του συντάγματος, αξιωματικούς και στρατιώτες, η πλήρης καταγραφή των κινήσεων του σε όλους τους πολέμους που έλαβε μέρος(Βαλκανικοί, Α' και Β' Παγκόσμιος, Μικρά Ασία κ.λ.π.), καθώς και η λεπτομερής ανάλυση των πολεμικών επιχειρήσεων στις οποίες δόξασε την πατρίδα μας. Από το πολυσέλιδο, καλαίσθητο και σε πολυτονικό γραμμένο βιβλίο ας κρατήσουμε το ρεφρέν του Εμβλητίου του 9 Σ.Π., «Του Ενάτου οι θρύλοι κι η δόξα, τον παιάνα της Νίκης σαλπίζουν, και Μεσσήνης πανάρχαια τόξα, αντρείουσίνης το έπος τονίζουν».

•«ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ» ΚΑΙ ΠΑΛΛΑΚΕΙΑ, ΦΙΛΟΛΑΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Δρ.Ν. Δικηγόρος, Ανάτυπον από το περιοδικόν «Ακτίνες» μηνός Φεβρουαρίου 2007, ΑΘΗΝΑΙ 2007.

Άρθρο μεστό περιεχομένου, λίαν επίκαιρο, με πολλές παραπομπές και αναφορές σε όλο το φάσμα της ελληνικής γραμματείας, επιστημονικό μα και ταυτόχρονα κατανοητό από το καθένα μας. Εντύπωση μας έκανε η λεπτομερής αναφορά στην προσπάθεια να αλλάξει η απαξιωτική περί το θέμα ορολογία, με άλλη, λιγότερη κακόχη ή εγκληματική. Έτσι: *Αντί του κακόχχου «εξώμαγα τέκνα» τίθεται ο όρος: Τέκνα χωρίς γάμο, και Αντί του εγκληματικού «Αμβλώση», τίθεται ο όρος: Τεχνητή διακοπή εγκυμοσύνης.*

•Εν Σχηματαρίω Ελεύθερος Λόγος, Μάιος 2007, Αρ. Φύλλου 13, Μηνιαία Εφημερίδα για τον Τόπο και τον πολιτισμό

•ΚΛΕΑΡΧΟΣ Ι. ΣΠΥΡΟΥ

ΞΗΡΟΝΟΜΗ ιστορική και λαογραφική καταγραφή

Ο δραστήριος Σύλλογος των Ξηρονομαίων εξέδωσε το βιβλίο του Κλέαρχου Σπύρου για την ιστορική διαδρομή του σημαντικού αυτού οικισμού της δυτικής επαρχίας Θηβών. Τα κείμενα που συνοδεύουν το πλούσιο εικαστικό και φωτογραφικό υλικό, γραμμένα από τον Κλέαρχο Σπύρου, διακρίνονται για την διεισδυτικότητά τους σε ανέκδοτες ιστορικές πηγές και με λόγο απλό και με καθαρότητα δίνει στον αναγνώστη χρήσιμες πληροφορίες για την ιστορία και τον πολιτισμό της Ξηρονομής. Η αγάπη του συγγραφέα για τον γενέθλιο τόπο του, γίνεται αμέσως ορατή με το πρώτο ξεφύλλισμα του βιβλίου, όπου ο ίδιος μας τονίζει ότι: “Η ιστορική εξέλιξη σημασία της Ξηρονομής και της ευρύτερης περιοχής τηςτην καθιστά ακόμη περισσότερο ενδιαφέρουσα. Η αρχαία παράλια πόλη της Τίφας, στα νοτιοδυτικά του όρμου της Αλυκής. Ο πανάρχαιος οικισμός του Δονακόνα, «Ο του Ναρκίσσου κήπος» στα βορειοανατολικά της υπογραμμίζουν την ιστορική της συνέχεια από τα πανάρχαια χρόνια”.

Ο Κλέαρχος Σπύρου, ώριμος μελετητής και συγγραφέας, αποτυπώνει με αφοπλιστική ερμηνευτική ευλωτία την πορεία ενός αξιόλογου οικισμού, από την αρχή του έως τις μέρες μας με την παράθεση τεκμηριωμένων στοιχείων, τα οποία “δένουν” με το αφηγηματικό και κοινωνικό περιβάλλον της Ξηρονομής και πάνω απ’ όλα με την σφραγίδα, την ικμάδα και τη ρώμη ενός ανθρώπου, όπου η πολυσχιδής και πλούσια δράση του σε όλους τους τομείς του κοινωνικοπολιτιστικού ενδιαφέροντος, καθιστούν τον ίδιο και το βιβλίο του μια αστείρευτη πηγή γνώσης.

Ασφαλώς, αν στο μέλλον και άλλοι ερευνητές θελήσουν να εμπλουτίσουν την ιστορία της ευρύτερης περιοχής της Ξηρονομής, το πρώτο όνομα που δικαιωματικά θα χρησιμοποιήσουν θα είναι φυσικά του Κλέαρχου Σπύρου και του αξιόλογου πονήματός του. Ο ίδιος ήταν άνθρωπος χαμηλών τόνων, ήταν αρκετά ευαίσθητος και αυτό αντικαθρεπτίζεται στο λόγο του που διαθέτει αμεσότητα, ειλικρίνεια, φυσικότητα και είναι πάνω απ’ όλα άρτιος και ενδελχής.

Γιάννης Λάμπρου

στους δήμους Σχηματαρίου, Οινόφυτων, Τανάγρας και Αυλίδας.

•Θεσπιές Άλλοτε και τώρα, ΤΡΙΜΗΝΙΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ, ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 39, Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος 2007.

•Η ΞΗΡΟΝΟΜΗ, ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΞΗΡΟΝΟΜΑΙΩΝ, Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος 2007, ΦΥΛΛΟ 62, ΕΤΟΣ ΙΕ’.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ο Κύριος Γενικός

Ο Κύριος Γενικός, με το ευθυγενές του παράστημα και την βροντερή φωνή του ποτέ δεν πέρανε απαράτητος κάθε φορά που ερχόταν στο χωριό. Και ερχόταν συχνά, γιατί αγαπούσε το χωριό. Η αγάπη του αυτή εκφράστηκε με την λαμπρή κατοικία που οικοδόμησε δίπλα από το πατρικό του σπίτι. Γεννημένος δάσκαλος δεν εγκατέλειψε ποτέ την διδασκαλία μέχρι το τέλος της ζωής του. Τα καλοκαίρια όσοι ήμασταν υποψήφιοι μας μάζευε και μας προγύμναζε στα αρχαία ελληνικά αλλά και στην έκθεση. Το μάθημά του ήταν μάθημα ζωής, πηγή γνώσεως, ιδεών και εμπειριών. Η διδασκαλία του ήταν απόλαυση, την ζούσε κυριολεκτικά.

Θυμάμαι χαρακτηριστικά που συνταξιδεύαμε από την Αθήνα για το χωριό κάποιον καλοκαίρι, νεαρός φοιτητής εγώ, ο Κύριος-Γενικός παντού γνωστός γιατί είχε υπηρετήσει στο Γυμνάσιο Θήβας και Λιβαδειάς. Καθισμένοι στο πρώτο κάθισμα του λεωφορείου, αναβάνει από το Σχηματάρι κάποιος κύριος-παλιός μαθητής του- που μόλις τον βλέπει τον ερωτά, «Να το πω;», «Πες το» του απαντά, «Λογική εστί.....»και ακολουθεί απνευστί όλος ο ορισμός της Λογικής. Ο Κύριος Γενικός, δεν δίδασκε μόνον άριστα αλλά είχε και άριστους μαθητές. Μαθητές του υπήρξαν οι: Π. Τούτουζας (Ομότιμος Καθηγητής Καρδιολογίας του Παν. Αθηνών), Γ. Σανιδάς (Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου), Ε. Κρουσταλλάκης (Επίτιμος Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου), Β. Γολεμάτης (Ομότιμος Καθηγητής του Παν. Αθηνών), πλήθος δικηγόρων και άλλων επιστημόνων.

Στο σημείο αυτό αξίζει να παραθέσω ένα απόσπασμα από το βιβλίο, **ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑ**, του Γ. Μυτιληναίου, Λιβαδειά 2003, σ.159,

« *Εις μνήμην Σ. Δημητρίου.* Θα μπορούσαμε όμως να σημειώσουμε ως σημαντικό γεγονός της χρονιάς τη μετάθεση την 1η Σεπτεμβρίου 1961 του Γυμνασιάρχου Δημητρίου Σωτηρίου. Το πέρασμά του από το Γυμνάσιο άφησε εποχή. Σε όσους είχαμε την τύχη να τον έχουμε Γυμνασιάρχη άφησε στην ψυχή μας τις καλύτερες εντυπώσεις. Τον θυμόμαστε στην πρωινή αναφορά να στέκεται μπροστά μας με την ευθυγενή και ευμεγέθη κορμοστασιά του και να μας μιλάει και να ακούγεται η φωνή του σ’ όλη τη γειτονιά μέχρι την πλατεία της Άπλας. Κι όταν ύστερα από κάποιο παράπτωμα μας πλησίαζε τότε συμμαζεζόμασταν γιατί το χέρι του υφωνόταν και ακούγαμε: «αφηρημένε» και έπεφτε βαρύ στο σβέρκο. Άριστος φιλόλογος, άριστος διευθυντής. Άριστος παιδαγωγός, φύλακας μας, πνευματικός μας πράγματι πατέρας. Πριν λίγο καιρό άφησε την τελευταία του πνοή στο χωριό του, το Λεοντάρι Θηβών. Του άξιου Γυμνασιάρχη Σωτηρίου Δημητρίου αιωνία η μνήμη.»

Θεόδωρος Ιωαν. Δημητρίου

Μορφές του χωριού μας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΣ του Χαραλάμπους 1908-1986

Γεννήθηκε στο Λεοντάριο Βοιωτίας το έτος 1908. Ένα από τα 8 παιδιά της αγροτικής οικογένειας του Χαραλάμπους και της Ελένης Δημητρίου, σπούδασε στην Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, από την οποία αποφοίτησε με Άριστα.

Διορίστηκε καθηγητής μέσης εκπαίδευσης, φιλόλογος, και μετέπειτα Γυμνασιάρχης, Λυκειαρχής και Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης. Υπηρετήσε μεταξύ άλλων, στην Θήβα, την Δράμα, την Ορεστιάδα και την Λειβαδιά, πριν επιστρέψει στην Αθήνα. Διετέλεσε Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης Πειραιώς και Νήσων (ΛΑ! Περιφέρεια).

Νυμφευμένος το έτος 1953 με την Γεωργία, το γένος Βασιλείου και Μαρίας Χατζή, κάτοικο Θηβών, επίσης εκ Λεονταρίου, απέκτησε ένα τέκνο το έτος 1956, τον Χαράλαμπο, ο οποίος σήμερα είναι δικηγόρος Αθηνών. Απεβίωσε την 6-7-1986 στην Αθήνα. Τιμήθηκε επίσης από την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή. Διακρίθηκε για το πλούσιο διδακτικό και παιδαγωγικό του έργο. Μαθητές του είχαν διατελέσει διακεκριμένοι επιστήμονες και προσωπικότητες που είναι γνωστοί για την συμβολή τους στην πολιτική, πολιτιστική, καλλιτεχνική και κοινωνική ζωή της χώρας μας, για τους οποίους πάντοτε εξέφραζε την ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίησή του.

Σ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΠΟΥ
ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ ΚΑΙ
ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΟΥΜΕ

<http://vivl-livad.voi.sch.gr/>

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ

Η Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λεβαδειάς ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1954 ως Δημοτική, μερίμνη του τότε Δημάρχου Λουκά Νίκαινα και του Εισαγγελέως Πρωτοδικών Γεωρ. Γιανακοπούλου. Την 1η Φεβρουαρίου 1956 έγινε Δημόσια, με πρωτοβουλία του Επιθεωρητού Βιβλιοθηκών Κωνσταντίνου Σολδάτου. Έκτοτε υπάγεται και επιχορηγείται από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Στις 13 Αυγούστου 1980 διευρύνθηκε και έγινε Κεντρική, εντάσσοντας στη δύναμή της Κινητή Μονάδα, δηλαδή Βιβλιοαυτοκίνητο που της παραχωρήθηκε από το Υπουργείο Προεδρίας το 1981. Από τον Ιούνιο του 2003 στεγάζεται σε τριώροφο κτίριο, ιδιοκτησίας Ν. Καλογρηά, σε κεντρικό σημείο της πόλης, στην περιοχή παλιού κινηματογράφου «Έρκυνα», Κάδμου 7 & Δαιδάλου.

Σήμερα η Βιβλιοθήκη διαθέτει περίπου 40.000 τόμους, συν τους 18.000 τόμους της Κινητής Μονάδας. Εκτός όμως του βιβλιακού υλικού, η βιβλιοθήκη διαθέτει πολλούς τίτλους περιοδικών και εφημερίδων, δίσκους, διαφάνειες, βιντεοταινίες κ.λ.π. Το υλικό, γενικά, που διαθέτει ως Λαϊκή Βιβλιοθήκη είναι ποικίλου περιεχομένου, και γίνεται συνεχής προσπάθεια να καλύπτει όλους τους τομείς της ανθρώπινης γνώσης.

Ι.Π.

ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ «ΧΑΛΙΚΙ»-«ΚΡΥΟ ΠΗΓΑΔΙ» ΑΠΟ ΤΟΝ Ο.Ν.Α. ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ

Την Κυριακή 20/05/2007 και ώρα 7:30 π.μ. διοργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε η διαδρομή-πεζοπορία, στον Ελικώνα, από τη θέση ΧΑΛΙΚΙ στην θέση ΚΡΥΟ ΠΗΓΑΔΙ, από τον Ο.Ν.Α. του Δήμου μας. Η ανάβαση έγινε από περίπου 35 πεζοπόρους, είναι μια μικρής δυσκολίας ανάβαση και πραγματοποιήθηκε με τον πιο ασφαλή τρόπο. Υπήρχε γιατρός που συνόδευε τους πεζοπόρους, ασθενοφόρο σταθμευμένο στο Χαλίκι για παν ενδεχόμενο και έμπειροι οδηγοί που οδήγησαν τους πεζοπόρους. Η μαγευτική θέα, η χλωρίδα του βουνού και σίγουρα ο αέρας του Ελικώνα, ο αέρας που ανάπνεαν και οι εννέα Μούσες είναι μια εμπειρία αξέχαστη. Στο τέλος της διαδρομής οι πεζοπόροι αφού ήπιαν νερό από το Κρύο Πηγάδι και αισθάνθηκαν πιο δυνατοί και ζειδωροί κατέβηκαν στο χωριό Ζαγαρά όπου σε ταβέρνα έφαγαν, ήπιαν κρασί από την κοιλάδα των Μουσών και χόρεψαν καγκέλια και τσάμικο. Πολλά μπράβο στον Γιάννη Δομβρεναίο, πρόεδρο του Ο.Ν.Α. που με περισσή επιμέλεια φρόντισε για όλα. Παιδιά γρήγορα να το επαναλάβετε.

Ε.Α.